

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an 48
 Pe 6 luni 24
 Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:

Pe an 60

INSERȚIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 30 bani
 Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi

Reclame 3 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIUROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI: PALATUL „DAOIA.”

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasen-
 stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10
 A. Oppel în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf
 Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Vincens
 Hrdicka în Vienna, Teinfaltgasse 17; Philipp
 Loh în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang
 & Comp. în Peșta și Havas-Lafitte-Bullier &
 Comp. în Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

D-nii abonați, ale căror abonamente s'au
 expirat, sunt rugați a reînnoi imediat a-
 bonamentele d-lor, căci în caz contrar
 li se va întrerupe trimiterea ziarului.

Administrația.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul particular al „Timpului.”

Oțtenite, 22 Mai.

Ieri după prânz s'au schimbat mai
 multe lovituri de tun între bateriile
 noastre și cele de dincolo. Șașturile cele
 noi le Turcilor au fost dărâmate. La
 noi nici o stricăciune.

BUCUREȘCI 22 MAI.

Este un princip necontestat în
 dreptul internațional că războiul între
 două state anulează toate tractatele
 anterioare ce puteau exista între ele.
 Și în adevăr ce relații de drept, afară
 de acele născând din prescripțiile dreptului
 gîntelor, mai pot exista între două pu-
 teri care preschimbă glonțuri și obu-
 suri; forța singură regulează rapor-
 turile lor până la încheierea păcii,
 când atunci intervin negociații care
 are a stabili prin un tratat noile relații
 precum ele rezultă din soarta războiului.

Aceste considerații se aplică
 întocmai la situațiunea actuală cre-
 ată României prin evenimentele ce
 s'au desfășurat în un mers așa de
 repede de o lună încoace.

După toate infructuoasele încercări
 făcute pentru a obține garan-
 tarea neutralității noastre, neutra-
 litate ce caută să fie nu numai o simplă
 datorie, ci și un drept al nostru, am
 fost siliți pentru păzirea și ocrotirea
 intereselor noastre de a încheia convențiunea
 cu imperiul rus spre a regula modul
 și condițiunile trecerii prin România
 a armatelor M. S. Czarului.

Turcia, fidelă sistemului nedibaci
 pe care îl urmează de ani îndelungați
 în raporturile ei cu noi, începe prin a
 ne arunca în față o insultă gravă
 destituind pe agentul nostru din
 Constantinopol, ca cum ar fi un funcționar
 turc și apoi deschide războiul în
 contra noastră bombardând orașele
 noastre comerciale de pe malul Dunării,
 ucigând bietii pașnici păzitori de vite,
 arzând satele, luând vasele după riu-
 rile noastre și prădând grănele, vitele,
 ba chiar, lucru de necrezut, răpind
 femei și copii.

Ast-fel dar războiul există de facto
 între Turcia și noi; războiul, cu
 toate consecințele sale.

Din aceste consecințe cea d'antă
 și cea mai naturală, este anularea
 tuturor legăturilor ce ne mai
 unează cu imperiul otoman. Din
 momentul când Turcia, fără provocare
 din partea noastră, ne-a constituit
 fatalmente în stare de război, ca-
 pitulațiunile noastre, la cari s'au re-
 ferat puterile subscriitoare tratatu-
 lui de Paris și din care izvorește
 situațiunea ce ni s'au creat de ele
 vis-à-vis de Poartă, au dispărut, și
 cu fumul tunurilor ce devastă ma-
 lurile noastre au șburat și ultimele
 urme de datorie din parte-ne către
 fostul așa numitul suzeran.

Astăzi României, de sine stătătoare,
 îi rămâne o sarcină de îndeplinit:
 aceea de a lucra din toate silințele
 sale pe lângă înaltele puteri, cari
 pînă acum ne-au dat atâtea probe
 de bună-voință, pentru a obține
 recunoașterea și garantarea noii
 stări de lucruri ce ne-a creat eveni-
 mentele.

Sperăm că guvernul nostru care
 de acord cu Camera și Senat, a pro-
 vocat moțiunile votate în ședința
 de ieri, prin care se constată exis-
 tența acestei situații, va înțelege
 misiunea ce are de îndeplinit și nu
 va scăpa nimic din vedere pentru
 încoronarea acestei opere providen-
 țiale.

Și acum Țara întreagă, sub lovi-
 rea puternicei emoțiuni ce face a
 bate ver-ce inimă română, înălțînd
 glas de mulțumire către Cer, trebuie
 să implore pe A-Tot-Puternicul, care
 a scăpat-o pînă acum din furtunile
 ce amenințau în atâtea rânduri de
 a o nimici, să-i dea și astăzi
 sprijinul său pentru întemeierea unei
 Românie independente și fericite.

Azi sunt unspre-zece ani de când
 Carol I de Hohenzolern, Suveranul
 pe care și l'a ales România prin li-
 bera ei voință, vlăstar al vechii și
 ilustrei familii care dintr'un mic
 ducat de Brandenburg a făcut o mare
 Germanie, s'a suit pe tronul glorio-
 șilor Domni Români.

Ziua de 10 Mai 1866, după gri-
 jele cari coprinseră toată suflarea
 română, a fost zorile unei strălucite
 ere de propășire înăuntru și prestigiu
 în afară, a fost curcubeul de
 alianță eternă între soarta Româ-
 niei și soarta alesului ei, Carol I.
 Acea zi a consacrat unirea defini-
 tivă a țărilor surori, încetarea lup-
 telor odioase și cumplicte pentru Do-
 minie, împlinind patriotica și ardenta
 dorință a poporului întreg, prin în-
 temeiarea Dinastiei române.

Azi însă ca și în ajunul acelei
 zile, România este agitată.

Înăuntru, vedem cu durere un par-
 tid, profitînd de mijloacele ce-i dă
 puterea, pentru a persecuta tot ce
 nu face parte dintr'ensul, pentru a
 împărți poporul român în învinși
 și învingători.

În față noastră, avem războiul,
 provocat de seculara barbarie și in-
 capacitate politică a guvernului Oto-
 man, și la Dunăre, vedem hordele
 Semi-lunei vîrsînd sângele fiilor Ro-
 mâniei, devastînd malurile noastre
 cu sabie și foc, ori unde pot să cal-
 ce fără pericol.

Dar ca nise zori senine și lumi-
 noase cari ne dau speranță că toate
 aceste dureri vor duce la un viitor
 fericit, earăși vine ziua de 10 Mai
 și credința lăviorează din nou sufle-
 tele abătute.

Venim dar a saluta astăzi pe
 Alesul României.

Urările noastre sunt aceleași cari
 resună dintr'un cap al țării până
 în cel-alt, din văile liniștite ale Car-
 paților până în malul sângerat și
 arzînd al Dunării.

„Dea Dumnezeu ca cu tărie și
 prudență, să împlinească legitimele

dorințe ale tuturor fiilor României,
 visul care a legăat sufletul marilor
 Domni, a căror coroană li încinge
 fruntea și să asigure viitorul și pro-
 speritatea patriei noastre!”

DIN AFARA.

„Times” apreciază desbaterile pri-
 vitoare la chestiunea orientală ale
 parlamentului englezesc prin următoarele
 cuvinte:

„Deplina incapacitate a Turcilor
 de a se îndrepta și faptul, că astăzi
 sunt tot cum erau, când au năvă-
 lit în Europa, este morala acestor
 desbateri. Aceasta este concluziunea
 majorității și condamnarea turcilor.”

— Fortificațiunile orașului Con-
 stantinopol după știrile mai nouă se
 vor mărgini la malul european și
 anume, fiind așezate pe linia de la
 Eyub pînă la Marmara.

„Standard” publică un raport de-
 spre meetingul anti-rusec ce a avut
 loc la Londra în Hydepark. Un a-
 nume John Rogers a presidat la
 această adunare, care n'a avut însă
 de cât importanța unei manifesta-
 ționii de simpatii între lucrătorii ir-
 landezi și polonezi. E curios, că acest
 meeting a primit o rezoluțiune, în
 care guvernul e provocat a încheia
 o alianță cu Austria pentru resta-
 bilirea Poloniei.

„Standard” ne dă asigurarea că
 la acest meeting n'a luat parte nici
 un bărbat de oareși-care însemnă-
 tate politică.

— Cetim în „Fremdenblat” din
 Viena următoarele: „Un corespondent
 al nostru ne scrie: Calătoria
 comitelui Șuvaloff este în combina-
 țione cu dorința guvernului englezesc
 de a statornici pentru operațiunile
 armatei rusești o linie de demarca-
 țione. Cabinetul de St. James a
 luat inițiativa în această privință,
 și precum v'am spus deja, au
 avut deja loc încercări de înțelegere
 pentru aceasta. Puteți susținea
 acest comunicat în ciuda tuturor
 desmintirilor copilărești. Se înțelege
 de-o-cam-dată nu se poate spune,
 dacă negocierile vor avea un rezultat;
 e numai sigur că comitele Șuvaloff
 e pe deplin informat despre intențiunile
 guvernului englezesc și poate să
 dea guvernului său elementele
 prescrise ale hotărârei. E îndes-
 tul de învederat, că linia de demarca-
 țione, pe care ar dori-o guvernul
 englez nu este în Europa mai jos
 de Balcani, eară în Asia mai departe
 de Trapezunt. Dreă însă cine-va ar
 fi dispus a susținea, că această
 dorință a Englierei ar fi tot-o-dată
 un ultim al ei, fără nici o rezervă
 puteți să priviți această aserțiune
 ca o chimeră, de interes mai mult
 pentru bursă de cât pentru politică.”

După știrile pe care „Gaz. de
 Colonia” le comunică din Cetingue
 suspunerea miridiților nu a fost de
 cât o manevră a prințului Preuk. După
 ce turcii au intrat cu patru bata-
 lioane de redifi și 500 de bași-buzuc,
 au fost siliți a mai intra cu
 un al doilea corp, fiindcă lipsea
 proviantul. Acest al doilea corp a
 fost atacat și gonit de către miri-

diți, eară cel d'antău este încun-
 giurat. În cât Turcii sunt nevoiți
 a trimite noi trupe contra miridi-
 ților.

SOLDATUL RUS

Corespondentul ziarului Figaro des-
 criie impresia ce-i-a făcut armata rusă
 de la Chișinău, cu ocazia venirii
 Impăratului Rusiei:

Pot constata că Impăratul are fi-
 gura senină. Și-apoi ar fi peste pu-
 tință ca Majestatea Sa să nu fie satis-
 făcută de când reviste zilnice îi arată
 o armată care m'a surprins și care după
 zisa colonelului Gaillard, atașatul no-
 stru militar, posedă o infanterie fără
 seamăn. Am văzut-o la orele două,
 pe piața teatrului, unde o diviziune
 așezată în grămadă aștepta sosirea
 Suveranului.

Acești oameni, plecând la trei ore
 de dimineață, făcuseră patru-zece
 kilometri prin noroi și fără să mănâ-
 nance. Când li s'a spus că au să fie
 trecuți în revistă de către Impăra-
 tul, s'au grăbit ași lua cismele lor
 mari, zicînd: Vom mânca după para-
 dă. I-am văzut, — pentru militarii vechi
 vorbesc în acest moment și mă vor
 înțelege, — i-am văzut îndeplinind
 această grea sarcină, ce a dispărut
 pentru reglementele noastre și care
 se chiamă conversiunea pe batalion
 strîns în gloată cu o precisiune au-
 tomată; celebrul batalion de la St.
 Cyr nu ar fi făcut mai bine.

După această paradă, am văzut
 pe cazaci, despre cari voiți, pentru
 moment, să stați de vorbă cu lectorul.

În tocmă după cum zăvul a fost
 lionul războiului din Crimeea, și u-
 lanul curiozitatea lui 1870, așa ca-
 zacul legendar va fi eroul campaniei
 ce se deschide acum. — Și ce-i ca-
 zacul? — mă veți întreba.

Inchipuți veți un om mare — mai
 toți sunt așa — al cărui pantalon
 să vîră în nise cisme înalte până
 la genuchi, al cărui cap este acoperit
 cu o cușmă de astrahan, turtită
 și al cărui corp este strîns într'o
 manta cu talii și cu foarte largi
 poale. Veți avea silueta cazacului care
 să completează prin armele și calul
 său. De fie-care parte a peptu-
 lui pe sîn se află o duzină de țevi
 mici verticale cari coprind cartușe;
 o curea trecînd ca eșarpă pe umăr
 drept, servă de sprijin unei să-
 birii cu teacă de pele atașată la înălți-
 mea soldului stîng; centuronul strîns
 ține un cuțit ce atarnă spre dreapta
 și la brâu țeva unui pistol lunguț.

Să trecem la cal. — Calul este mic,
 formele-i sunt ascuțite, afară numai
 dacă nu va fi chiar slab. Coama-i
 este bogată, coada-i lungă, pîrul lu-
 citor și ochii vii.

Harnașamentul de pele negră este
 foarte simplu. Singura particulari-
 tate — și are valoarea din punctul
 de vedere al călăriei — este o perină
 în patru colțuri, înaltă de zece cen-
 timetri care este strînsă pe șea prin-
 tr'o curea. Acesta-i scaunul. El ri-
 dică pe cavalier într'un mod ne usi-
 tat la noi și îl silește a să ține peșea
 cu picioarele strînse. Revii la revistă.

După defilarea infanteriei și arti-

leriei cu căruți albastre, după ple-
 carea Impăratului, cazacii să dederă
 la esercițiul lor favorit pe care li
 numesc „giguitovka”. Aceasta e o
 alergare furioasă, după care „fanta-
 sia” Arabilor nu e de cât un joc de
 copil. Această alergare se face în
 rond împrejurul unui obiect ce-e vor-
 ba să-l atingă. Fată cum merge:
 Toată grupa se grămădesce într'un
 colț, apoi unul din ei se depărtează
 și merge de și aruncă bonetul de-
 parte. E vorba cine pune mîna mai
 înainte pe acest bonet. Momentul
 când bonetul dă de pămînt, este sem-
 nalul. D'odată toți călăreții se pun
 în galop. Care va avea trofeul victo-
 riei: unul întind brațele, alții cercă
 a apuca bonetul cu biciul, aștia sar
 jos de pe cai, cei-alții fac culbuta.
 E un talmeș-balmeș unde să ames-
 tecă privirile, un caleidoscop în care
 să amestecă razele ochilor; nu să mai
 vedă nici oameni, nici cai până în
 momentul când apare bonetul pe de
 asupa mulțimei; atunci să aude ura
 fără sfîrșit și cazacul vine de-și reia
 locul fără să se ocupe cătuși de pu-
 țin de loviturile de picior cele-a pri-
 mit de la cal.

Cazacul alt-fel, este un mare fan-
 tasist. Pe cât, când nu e călare se
 pare un băiat foarte blînd, foarte
 încântat de timpul care l'are de perdut,
 pe atât se deșteaptă vioiu și neastâm-
 pîrat îndată ce a pus piciorul pe sca-
 ră. N'are de făcut nimic; prea puțin
 li pasă, a încălcat, apoi călăresce. Nu
 e nimenea pe uliță, pentru că casele
 sunt pline; el intră într'o casă. Toc-
 maș pentru aceasta am văzut pe u-
 nul dînd năvală într'un restaurant
 spre marea bucuria a consumatorilor.
 Copilul Donului s'a tot învîrtit
 pe la mese și la urmă a sfîrșit prin
 a oferi calului său salata, ce să pre-
 gătea pentru un client; dobitoacul a
 mîncat cu poftă și la o înscîntare
 a pîntenului, a fugit pe fereastră. A-
 ceasta a ținut cât timp ține o a-
 potheosă la teatru. Orchestra era în-
 locuită prin risetele tuturor asisten-
 ților.

— E de necrezut, ziseși a doua zi
 ajutorului de câmp al unui ataman,
 un căpitan care are bună-voință a
 mi servi câte o dată de tîlmăcitor,
 căci scie limba noastră, el care n'a
 părăsit nici o dată Caucasul.

— Veți vedea altele, mi răspunde
 dînsul și chemînd pe unul din or-
 donanțele sale care sta în curte; li
 zise numai un cuvînt. Îndată solda-
 tul intră într'o sală de cafea —
 în tocmă cum cel-alt eșise, adică
 pe fereastră. Un minut în urmă că-
 lăreț și cal erau pe bilard. Cum a-
 junseseră acolo, cum se vor coborî
 Nu scid de loc; n'au sărit, s'au a-
 gățat. E ce-va de maimuță în calul
 cazacului.

Dar mi reiași cursul narațiunii
 serbării împărătesci în momentul în
 care am părăsit-o, pentru a mă ocupa
 de această surprinzătoare cavaleria
 rusă. Impăratul a dat un prânz au-
 torităților locale și seara, tot ora-
 șul strălucia d'o iluminățiune generală,
 pe care o ploaie torrențială a venit
 să o stingă în zece minute, pe la o-
 rele zece seara.

A doua zi am avut o scurtă con-
 versațiune cu generalul Cernaieff pe

care l'am întâlnit la otel de Suisse, am aflat că vechiul șef al trupelor serbesci primise de la M. S. Imperatul o comandă în Caucaș. Se văd venind mulți tineri din aristocrația rusă, cari solicită serviciul: unii se angajază ca simplii soldați, dovadă prințul Teretelef, care însoțea pe generalul Ignatieff în călătoria sa la Paris și în Europa. Acest tineret secretar de ambasadă este astăzi simplu dragon în diviziunea de avant-gardă. Acestea toate să facă cu indemnare reciprocă și cu o mare voioșie.

SENATUL

Senatul în ședința de ieri a votat Independența României în unanimitate. În ședința de noapte a votat legea ordinului militar „Steaua României.”

CAMERA

Ședința de Luni 9 Mai 1877.

Ședința se deschide la orele 1 și jum. p. m. sub președinția d-lui C. A. Rosetti, fiind prezenți 83 domni deputați.

Se prezintă formalitățile ordinare. D. N. Fleva anunță interpelarea următoare guvernului:

1. Dacă guvernul a comunicat oficial tuturor puterilor romperea legăturilor noastre cu Turcia și prin urmare independența absolută a României?

2. Dacă în starea de rebel în care ne găsim în urma provocărilor Turciei, d. ministru de Esterne a rechemat pe agentul român din Constantinopol. Dacă s'a comunicat în mod oficial puterilor această stare de rebel și dacă s'a luat toate măsurile necesare.

D. ministru de Esterne zice că este gata a răspunde și d. Fleva poate să își desvolute interpelarea.

D. Fleva (de pe tribună) Sunt momente solenne în viața popoarelor, când ori ce ură și desbinare trebuie să tacă, să se suprimă, și toți să se gândească la soarta mamei tuturor, a țării, la mărirea și asigurarea ei. Istoria contemporană a noastră ne arată, că existența o datorăm mai mult patronajului altor puteri mari, care au vădit interesul mare european care este la noi. Ele în cele din urmă au făcut încercări, ca să vădă dacă avem puteri vitale pentru a trăi de noi și prin noi. Națiunea Română a avut momente de încercare și a dat dovezi că se scie învinge pe sine. Ea a dorit de mult independența întreagă, dar n'a voit să dea loc a se zice că suntem turburători, că n'avem paciență, n'avem maturitatea cerută. Am făcut totul ca să scăpăm de rebel. Dar ne-am pomenit lăsați de toți. Nu. Oare pentru că nu eram lăsați de toți? Germania ne învesce ca și Franța; de Italia nu ne putem îndoi. Austria nu poate nici n'are dreptul să ne urască! Dar Europe a crezut că destul am stat sub patronaj. Va să zică n-a lăsat de capul nostru acum în pericol ca să vadă, dacă suntem în stare a lucra înșine; ele și-au spus: destul l'am condus noi 20 de ani, acum să meargă singuri! În fața Turciei nici o considerație n'a avut valoare. Dar destul mai presus de toate, a adus pe Turcia acolo unde e: ca și pe noi unde suntem! Pe toate tonurile striga înalta Poartă că România este turcească, și câte altele, ce le scim cu toții. Ba a cerut să o și înibim! A mai răzut cineva dragoste de sine? A cerut să ne nimim cu baghiozicii și să lăptăm contra feștilor noștri. După ce înse a avut turcii atâtea barbarii în contra noastră, în zilele trecute masacră sentimentele noastre de la Danubiu, le-a răstăpă în mii de bucăți, au furat și copii de prin case! În fața acestora nu mai putem sta în ezitații: eu, ca român și reprezentant al națiunii, nu pot de cât să mă pronunț sus și tare, cu această țară este liberă și independentă (aplause). De aceea întreb, dacă guvernul a făcut unocent puterilor garante, că România este o țară neatrănată întreb, după cele comise de turci față cu noi, dacă s'a spus această puterilor. Dacă guvernul a luat toate măsurile necesare unui popor care este în stare de rebel. Spionii au fost prinși poate mai mult din întâmplare. Se scie ce rău poate să cauzeze acele ființe armate și țării. Atrag atențiunea guvernului și asupra lor.

Se zice de unii, că suntem o țară slabă,

mică și nu putem pretinde de la Europa să ne recunoască independența absolută și să ne-o garanteze! Într'adevăr, dacă noi nu vom da semne de tărie și nu vom arăta că știm să plătim celor cari ne-au regalat cu obuzuri și petroleu, atunci ne-greșit că pe insolabil nimeni nu l'garantează.

Să ne aducem aminte cea făcut mica Hollandă în fața mareialianțe sfinte! Într'un moment dat, alianța națiunii holandeze a fost mai tare de cât alianța sfântă și alianța sfântă a recunoscut Independența Hollandei.

D. ministru de Esterne cere de la orator un resumat scurt și rece, căci d-sa ca ministru nu poate să se lase a fi dus de acel intinsiasm nemăsurat. (D. Fleva prezintă în scris interpelarea de mai sus).

D. min. de esterne: d-lor Deputați, afară din poziția mea de ministru, am aplaudat și eu limbajul energic și patriotic al d-lui Fleva. Trebuie însă să mă întreb dacă, ca ministru, imi este permis să'armez pe d-sa, și să consult și eu mai mult inima, de cât rațiunea rece? D. Fleva, vorbind, între altele, de spionii cari cutreeră țara noastră, a zis că un cuvânt, o literă poate să compromită poziția armatei noastre. Voiți zice și eu ca d-sea, că un cuvânt imprudent din gura unui ministru care este chemat a conduce destinele țării astăzi, poate compromite mai mult decât poziția armatei, poate compromite însăși existența țării. (Aplause.) Nu așteptați dar frage și sentimente de la mine în momentul acesta.

Repet, d-lor, ceea ce a zis o dată un mare om de stat, că la gurile Dunării este centrul de gravitate al Europei. Aceasta este norocirea României, dar aceasta poate să fie și nenorocirea României.

Când am răspuns mai deunăzi la interpelarea d-lui Stolijan în Camera, și la interpelarea d-lui Filcoianu în Senat, am vorbit nu numai ca ministru, dar și ca român. Astăzi nu pot răspunde decât ca ministru, dar ca ministru român. Atât Senatul cât și Camera, d-lor, au recunoscut că suntem în stare de război și că am întrerupt ori-ce relațiuni cu Poarta.

Aceste două voturi au hotărât situațiunea. În stare de rebel, cu legăturile rupte, ce suntem noi? Suntem nație independentă, suntem Stat de sine stătător, (aplause entusiaste) avem un domn cu desăvârșire independent.

Dar aci să oprească scopul nostru? Nu, d-lor mai înainte de toate să ne întrebăm ce am fost înaintea declarării rebelului? fost'am noi vasalii Turciei? Streinii zic că da; noi însă n'am fost vasali, Sultantul n'a fost suzeranul nostru. Au fost numai între noi și Poartă nise legături, sui generis, legături, cari erau tari pe când românii erau slabi, cari erau slabe, când românii erau tari (Aplause). Aci trebuie să cunțăm rezistența de 20 de ani a Turciei de a intra în tratări cu noi, pentru a regula nise legături ce nu erau nici în folosul Europei nici al însăși Turciei. Nu fac procesul Turciei. Este treaba bărbaților ei de Stat a controla și a se convinge o dată cătă greșală au făcut ei prin acel vecinic non possumus. Ne-au adus în trista necesitate de a îndrepta și noi armele noastre contra armelor ei și de a recurge și noi la tunul românesc spre a răspunde tunului otoman.

Întrebați acum: ce suntem? Suntem în stare de rebel cu Turcia, legăturile noastre cu ea sunt rupte, și când pacea se va face, nu cred că un singur român va consimți ca România să reintre în starea de mai înainte. Declar deasupra, în numele guvernului, că suntem Stat independent, suntem o națiune de sine stătătoare. Aci însă încep difidențele. Trebuie ca noua noastră pozițiune să fie acceptată de Europa. Aici se reclamă prudența și sânge rece.

Eu d-lor, nu m'am îngrijit nici o dată de notele lui Savfat-Pașa, dar mam îngrijat de acel discurs din Camera din Loudra prin care am fost declarați că facem parte din Turcia. Dear în fața acestei declarațiuni, noi ce trebuie să facem? Să stăm ca morții? Nu d-lor! Cu morții nu pactează nu vorbește nimeni. (Aplause). Trebuie să ne afirmăm, să ne arătăm că suntem vii și această misiune este incredințată vrăilor și fiilor noștriilor armați pe la hotare. Trebuie ca noi, corpuri legitime și guvern, să ne adresăm la Europa, la acel mare areopag, la care s'adresează și înșăși puternica Rusie. Ceea ce trebuie să dovedim noi Europei este, că numai putem răspunde de greșalele Porții pentru că și astăzi, din cauza greșelilor Porții asferim noi, cei nevinovați ca și popoarele dincolo de Danubiu. Trebuie deasupra să fim indepen-

dinți, ca să n'ada depindem de capriciul unor visiri din Constantinopol. (Aplause).

Si Europa va trebui să recunoască, că trebuie să ne lase să fim liberi și independenți ca, deac vom fi pedepsiți, să fim pedepsiți pentru greșalele noastre ear nu pentru greșalele alora. (Aplause vii). Trebuie să dovedim, că independența noastră nu o vom spre așeliniși pe vecini, spre a face un focar de desordine în spinarea lor, ci spre a ne esvolta în intrul țării noastre. Vom face legăminte cu toate puterile, cu însăși Parta chiar; dear vom, ne trebuie independența, ca să trăim cu viața noastră iar nu cu viața alora, și să fim un bulevard la gurile Dunării, contra rebelului (Aplause prelungite).

Ast-fel, d-lor, urmând o politică energică, însă pururea prudentă, ținând compt de împrejurări, eu cred, că vom ajunge ca, atunci când pacea se va face, România să fie și ea un sta de sine hotărâtor. Susțin și cred că justiția Europei nu va mai voi ca România să se reîntoarcă la starea ei de mai înainte, vedemă pentru Europa întreagă chiar.

Guvernul a făcut cunoscută puterilor voturile d-voastre. Si guvernul își va face și de acum datoria Ceea ce nu vom mai putea face noi, va face D-zeu și puterile. Înco o dată deasupra d-lor, vă declar, în numele guvernului că noi ne privim în stare de rebel cu Turcia, că privim legăturile rupte între noi și d-sa, și că guvernul va face, pentru ca la viitoarea pace România să fie recunoscută ca țară cu desăvârșire liberă și independentă. (Aplause prelungite).

D. N. Fleva se declară pe deplin satisfăcut de respunsul d-lui ministru și propune următoarea moțiune de trecere la ordinea zilei:

„Camera mulțumită de esplicările guvernului asupra urmărilor ce a dat votului ei dela 29 Aprilie a. c.

la act, că rebelul între România și Turcia, că ruperea legăturilor noastre cu Poarta și independența absolută a României au primit consacrarea lor oficială, și, comptând pe dreptatea puterilor garante, trece la ordinea zilei.

D. ministru de Esterne declară, că pe acea bancă sunt și bătrâni și tineri, dar atunci, când Europa, în pacea viitoare, va recunoaște și va garanta independența noastră, atunci pe aceste bănci nu voiți mai întâlni bătrâni și toți vom fi tineri. (Aplause prelungite).

Ne luând nimeni cuvântul contra moțiunii, discuțiunea este închisă.

D. Președinte pune la vot moțiunea prin apel nominal și rezultatul este: 79 pentru 2 abțineri, și d. președinte amintescă Camerei, că mâine este al unsprezecelea an de când Măria Sa Domnul Carol I a urcat tronul Român, și crede că întreaga Adunare se va prezenta mâine la palat, la 1 oră.

Adunarea ia act de aceasta. D. ministru de Esterne zice, că Adunarea a cerut instituirea unei decorații: Astăzi într'adevăr este momentul pentru a remunera și a respăli pe cei bravi, cari își espuu viața pentru țară. Roagă pe Camera să se ocupe de urgență cu proiectul care este la birou.

Adunarea trece în secțiuni spre a se ocupa cu acel proiect.

La redeschiderea d. raportore Costinescu citește raportul și proiectul pentru un credit de 204,400 lei pentru retribuirea aginților de constatarea și urmărirea veniturilor statului.

Proiectul se votează după art. și în total fără discuțiune.

D. Dimancev dă lectură unei propuneri, ca suma de 900,000 lei, tributul ce s'a plătit până acum Porții, care după votul de astăzi nu mai poate figura ca atare în buget, — să se aloce la capitolul pentru trebuințele armatei pe anul curent.

Se trimite la comisia financiară.

D. ministru de Culte prezintă un proiect de lege, prin care se autorisă guvernul a emite bilete ipotecare în suma de 30 milioane pentru stingerea deficitelor de până acum.

D. P. Grădișteanu propune, ca acest proiect să se tipărească și să se ia în deșabare de urgență.

Adunarea incurăntăză.

D. Buescu cere, ca proiectul relativ la decorațiuni să se tipărească și să se studieze serios.

D. C. A. Rosetti combate propunerea d-lui Buescu, zicând că această chestiune nu mai are trebuință de studiere, fiind studiată de secol și cere ca acest act de suveranitate să se facă cât mai curând.

D. Candiano-Popescu: Domnule președinte, apărați-ne contra intrerupătorilor de meserie! (zgomot)

D. V. Maniu: Să aducem cât mai curând omagie noastre și să încurajăm pe juna și brava noastră armată, ce și vară sângele pentru noi!

Voci: nu i vorba despre aceasta. Se cere închiderea discuții și se primesce.

D. Ferechide citește raportul și proiectul relativ la înființarea ordinului de cavaleri „steaua României.”

D. Vulturescu va vota luarea în considerare a proiectului cât privește o decorație militară, dar cea civilă nu este de cât un instrument de corupțiune.

D. D. Ghica arată diferența între „medalia” militară și „decorația” civilă, și zice, că aceasta și-ar fi dat'o toți de sub guvernul trecut, de și au lucrat contra țării. (D. Catargi cere cuvântul).

D. min. al Cultelor susțind proiectul, arată cum s'a făcut întocmai așa în Belgia după „proclamarea independenței la 1830. (Se cere închiderea discuții).

D. Catargi vorbește contra închiderii discuții, ca să poată răspunde la atacurile d-lui Dem. Ghica, de și nimeni n'a zis, că tatăl d-sale a fost trădător cătră țară sa, primind titlul de prinț de Samos; alt-fel va trebui să'i răspundă în cea-altă oada. (Zgomot—se cere închiderea discuții).

D. v. președinte pune la vot închiderea discuții și proclamă că s'a închis discuția. (Protestări șgometoase contra binroului—mare confuzie, vociferări-esclamări).

După câte-va minute se pune la vot luarea în considerare și se admite.

D. ministru de Esterne roagă pe Camera, să fie consecventă cu voturile sale și să voteze acest proiect, care este cerut și de Constituție și declară, că guvernul ține, ca zina de mâine să se illustreze și prin această aplicare a unei dispoziții constituționale.

D. P. Ghica cere amânarea acestei chestiuni, care se aduce înainte iutr'o mulțime de articole confuze, nestudiate de noi, și ne aduce în mijlocul nostru nise formalități de jurământ etc., cari n'au nici un raport cu deprinderile moravurile și epoca noastră.

Amânarea se pune la vot și se respinge. D. ministru de esterne susține decorațiunea și pentru militari și pentru civili, căci și unii și alții pot aduce în diferite moduri servicii țării. Și țările democratice și în America sunt semne de distincțiune. Ce este steagul pentru regiment, aceea este cea mică panglicuță pentru fie-care în parte. . . .

Voci. Ne face panglicari!

D. ministru de esterne declară, că ar retrage proiectul dacă ar ști că face un bine democrației. . . .

Voci. Ai face foarte bine!

D. min. de esterne crede din contra, că s'ar face mult rău și de aceea roagă încă o dată pe Adunare ca să voteze acest proiect așa cum e prezentat.

D. Cernătescu este contra acestor distincțiuni cari sunt contrare tradițiunilor românesce și numai dau loc la abuzuri.

D. P. Grădișteanu susține proiectul guvernului arătând că nimic nu e absolut bun, ca să nu poată da loc la abuzuri și rele întrebuințări, precum: cuțitul și cuvântul.

Discuția se închide.

Se pune la vot un amendament, ca decorațiunile se fie numai militare și în timpul rebelului și se primesce.

Cele-alte art. stipulează detaliurile cum se imparte ordinul „STEAUA ROMÂNII”, cu mare cancelar al ordinului, cavaleri etc. în asemănare cu ordinul francez „legiunea de onoare”. Proiectul se votează pe articole în grabă cu unele modificățiuni.

Proiectul votându-se apoi în total, ședința se ridică la orele 6 și jum. seara.

SCRURI OFICIALE.

Sau aprobă măsurile luate de guvern:

- a) Pentru convocarea anticipată a colegiilor electorale pentru Senat, ficută prin decretul cu No. 749, din 3 Aprilie 1877, publicat în „Monitorul oficial” cu No. 74, din 4 Aprilie 1877;
- b) Pentru facerea de requizițiuni după regulamentul aprobat prin decretul cu No. 789, din 6 Aprilie 1877, publicat în „Monitorul oficial” cu No. 78, din 8 Aprilie 1877;
- c) Pentru deschiderea unui credit de lei 1,083,000 pentru mobilizarea armatei, peste paragraful suplimentar și extraordinar, credit deschis prin decretul No. 809,

din 8 Aprilie 1877 și publicat în „Monitorul oficial” No. 83, din 13 Aprilie 1877.

Art. I. Taxa de 5 bani acordată ziarelor prin legea din Iulie 1876, se va aplica tutulor obiectelor prevăzute în art. 4 al tratatului uniunii postale de la Berna.

Art. II. În privința scrisorilor nefrancate și a cărților de corespondență, taxele vor fi acelea prevăzute de art. 3 al tratatului, adică pentru scrisorile nefrancate portul îndoit al scrisorilor francate, ear pentru cărțile de postă jumătate taxa scrisorilor francate.

Art. unic. Art. 18 din legea de la 4 Aprilie 1874, asupra înaintărilor în armată, se modifică și se înlocuiește cu cea ce urmează:

Toate gradele de major se dau la alegere constatată prin esamene, după un program determinat de un regulament.

Căpitanii cari vor trece cu succes examenul cerut, vor fi clasati pe două tablo-uri. În cel d'întâiu tablo, deși vor fi trecuți după ordinea notelor dobândite la esamen, ear în cel de al doilea după ordinea vechinii gradului.

Înaintările se vor face luându-se jumătate după ordinea de clasificare a notelor, eari cea-altă jumătate după ordinea vechimei.

Toate gradele de locotenent-colonel în sus se dau la alegere.

Asemenea se va urma și pentru oficiirii asimilați cu gradele din erarchia militară.

D-nii G. Sion, C. Stănescu, Ed. Wachman, P. Grădișteanu și V. A. Ureche se confirmă în posturile de membri ai comitetului teatrelor.

CORRESPONDENȚA PARTICULARĂ

TIMPULUI

Înși 5 Mai.

După ce un număr însemnat de dame de la noi a format societatea pentru ajutorul ostașilor români răniți, societate de care ați dat seamă în unul din numerile trecute, s'a mai format în Iași și o a doa societate cu același scop, din partea bancherilor Evrei de la noi. Bancherii cei mai bogăți și mai însemnați compun comitetul și se zice că la cea d'întâi intrunire s'a strins de îndată sume însemnate.

Această inițiativă merită cu atât mai mare laudă, cu cât toți Evreii subsemnați în apelul adresat la coreligionarii lor, sunt supuși austriaci și este bine ca aceia, din străini ce s'au îmbogățit la noi să dea semne de simpatie pentru poporul, în mijlocul căruia le-a înflorit negoțul. Fără îndoială că cu asemenea acte, Evreii vor câștiga mai bine simpatiile Românilor, decât cu corespondențele ce trimităd jurnalelor străine și prin care eram denunțați de selbatic, barbari, prigonitori etc. Înaintea Europei civilizate. Bine ar face însă ca tot de o dată să dea la coreligionarii lor parola de a suspenda ocările, cu care ne acoper jurnalele evreești din Paris, Viena etc. „Les Débats”, unul din organele cele mai însemnate din Franța și prin urmare de pe continentul nostru, acest jurnal ce se ocupă numai de chestiunile cele grave și mari ale popoarelor străine, nu s'a sfiit să facă loc în coloanele sale unui lung articol relativ la câte-va palme preschimbate între un evreu și un creștin din Botoșani, strigând că la noi se pregătesc „vespere siciliene.”

Acest articol este cu puțință să fi fost scris fără indemnul comitetului evreesc de la noi—Cat despre „Neue freie Presse” din Viena, toată lumea știe că Români nu au dușman mai mare pe lume de cât acest organ, care în 40 000 exemplare, ce scoate pe fie care zi, împrăștiie în toată Europa cele mai odioase calomniile a-

supra poporul nostru. Pentru Evreii din Moldova, această foaie este un al doilea Talmud: nu este casă evrească cu ceva avere, care să nu fie abonată la „Nene freie Presse”. Căci acest jurnal reprezintă interesele Evreilor din tot Orientul în modul cel mai fațis.

Legăturile dintre Evreii însemnați de la noi și acest jurnal, fiind de nu bine cunoscute, cel puțin presupuse cu îndestul temei, ne întrebăm dacă este bine ca în momentele de față să întreție Evreii această dușmănie care amărăște și îndărătnicește pe Români tot mai mult? Când citim pe fie care zi numerile din „Neue freie Presse” ce ne curg din Viena și vedem batjocurile infame ce se zic asupra noastră, o cindată simțire de neaz și de desgust ne cuprinde.

Nu este dar de mirat că o persoană politică de la noi, în destul de cunoscută, a numit formarea comitetului evreesc de bine-facere, un act de ipocrisie: pe de o parte persoane cunoscute aceluși comitet ne-ar tot calomnia, iar pe de alta Evreii ar jertfi bani spre ajutorul nostru, pentru ca în tot cazul, ori ce ar eși din încercarea începută, ei să fie scutiți de neplăceri și să aibă din contră drept la recunoștință. Noi însă nu mergem așa de parte, ci crezând că buna-voință ce ne arată Evreii este sinceră, le mulțumim pentru sacrificiile ce fac, dar îi rugăm tot-odată se mai potolească urgia coroligionarilor lor de la „Neue freie Presse” asupra noastră. Dacă ar pune bancherii de aici un cuvânt bun pentru noi, suntem convingși că relaținea foiei „Neue freie Presse” ar fi mai dreaptă, sau cel puțin nu așa de violentă.

Vorbim despre ajutorul bolnavilor și răniților, vă comunicăm ideea ce au avut câțiva bărbați de la noi: N-ar fi bine ca monăstirile femeiești de la Varatic, Agapia, Adam etc. din Moldova și acele din țara Românească, unde sunt călugărițe cu miile, să trimită din mijlocul lor mai multe maice, ce ar îngriji de răniții și bolnavii noștri? A se închina la monăstire este foarte laudabil, dar când ne așteptăm atâte nenorociri, nu este fapt creștinesc și demn de călugărițe, să dea ajutor și alinare la patul celor ce suferă?—Până acum nici o mișcare din partea lor nu se vede, căci stările acestor monăstiri sunt așa de bătute, în cât au uitat prezentul cu totul și trăiesc deja într-o altă lume. Dar în lipsa lor și în lipsa inițiativelor călugărițelor mai tinere, n-ar fi bine ca alții să le dea această idee? Femei cu familie, ce au copii de crescut, sunt gata de a se duce să aline suferința compatrioților noștri, și maicele care nu au nici familie, nici alte legături cu lumea, ar sta nepăsătoare? Poate că d. ministru de culte le ar putea adresa un apel, sau mai bine încă mitropolitii noștri, căci în tot șirul istoriei Românilor, mitropolitul Moldaviei și Sucevei și acel al Ungro-Vlahiei au fost în fruntea mișcărilor naționale și de bine-facere.

Puțini își dau încă seamă de ceea ce însemnează războiul, chiar dintre bărbații ce ocupă funcțiuni înalte. Nu vă puteți închipui—pentru a cita un singur exemplu în loc de o sută,—ce efect a făcut la noi proclamarea prefectului de Braila care, văzând bombele turcești ce cădeau în oraș, liniștește pe cetățeni, zicând, că aceste sunt acte ale „inimicilor interni!” Se vede că sunt oameni în care spiritul de coterie s'a încaibat așa. În cât nimic nu l' mai poate

slăbi. Dacă ar fi ministrul de interne la înălțimea la care ar trebui să fie în situația pe care în parte a creat-o, ar trebui se scoată de îndată asemenea oameni și să l'înlocuiască ca persoane liniștite și respectate. În care toți cetățenii se aibă încredere fără nici o deosebire de partid sau de vederi politice. În curând avem se vedem ce este războiul în toată realitatea sa: el cere întrunirea tuturor puterilor unui popor, fără osebire de sex sau de vârstă, cu atât mai puțin de doctrine politice, de teorii constituționale sau legături de coterie. Este de prisos a mai discuta acum dacă războiul trebuie înlăturat sau nu; el este declarat și prin urmare foarte bine zice „Românul” că de acum, trebuie să mergem înainte și să sacrificăm tot ce va trebui pentru a eși învingători, căci dacă nu vom fi învingători, reul ce va cădea asupra noastră, va fi general și nu va alege partidele sau persoanele.

TEATRUL RESBOIULUI

Informațiunile următoare au fost primite la ministerul afacerilor străine:

Autoritățile otomane din Tulcea au expedit arhivele și familiile lor la Constantinopol, reținând numai bărbații cari umbli pe strade zina și noaptea înarmați cu pușci și revolvere. Toți sunt însă gata a părăsi orașul, îndată ce armatele Rusiane vor trece Dunărea.

Gubernatorul de acolo a zis că ar fi primit ordin să dea cu desăvârșire foc orașului pentru ca înamicul să nu mai găsească nici produse, nici loc de adăpost, și a ordonat ca familiile străine să se depărteze, căci dupe plecarea sa, nu mai garantează pentru nimeni. Această măsură după apusul guvernatorului, privește mai mult pe populaținea bulgară, pe care, ca să nu o lase să se mearse cu denșii afară din oraș, pe care l' va lăsa în prada Cerchezilor și Bași-buzucilor.

Aceste toate au pricinuit o spaimă grozavă în tot orașul. Femeile și copiii plâng pe strade desperați și își strâmbă lucrurile lor, fără a ști unde să le ducă. Tot țergul este închis, neguțitorii se ocupă a deșerta magazinele de mărfați, așezându-le prin corăbii sau prin pinițe.

Consulii paterilor streine, văzând această stare a populaținei, s'au făcut mijlociri în comna către guvernator și văzând că nu pot obține nimic, fiind-că măsura aceasta nu este hotărâtă numai pentru orașul Tulcea ci pentru întreg sangiacul Vilayetului, au telegrafiat la ambasadele lor respective din Constantinopol, de unde ar fi primit răspuns că „și vor pune siliști spre a apăra interesele și viața supărilor lor. Se zice că vaporul engles „Cocotrais”, și vaporul francez „Petrel” s'ar afla acum în fața Tulcei pentru protecținea conșionalilor lor. Ca la 30 de sate bulgare s'au deșertat cu desăvârșire, strâmbându-se în Tulcea, unde fie care familie bulgară găzduiesc câte 3—4 familii fugite, și aceasta pentru a scăpa de măcelurile eventuale din partea Cerchezilor.

Bași-buzucii și Cerchezii jefuesc zion mare, fără a fi muștrați ori pedepsiți de autoritățile otomane, ba încă și omoară dacă cineva cercă a le sta în potrivă, fie chiar cu vorba.

Turcii au încercat ieri în trei rânduri să așeze oă baterie în fața Islasului, însă fără succes.

Pe la 7 și jum. ore dimineața, trupele noastre de la Islas văzând peste Dunăra oă grămadă de oameni, cari începuseră a a face un foc de artileriei care i-a silit să părăsească poziținea ce ocupau, numai după nouă lovituri de tun la care artileria turcă n'a răspuns.

Pe la 3 ore după amiază încercarea se reinouiesc: Turcii apărură din nou pe același mal cu tunurile pe cari voiau să le așeze; însă și d'astă dată nu li-se dete timp. Focul vigoros al artileriei de la Islaz îl sili să se retragă imediat, fără chiar să poată răspunde la atac.

Cercarea să repetă și noaptea, însă rezultatul fu tot negativ.

Nu putem de cât să aplaudim vigilența și vitejia armatei, care ca santinele nea-

dormită, e tot-dea-una gata a întâmpina și gonii pe vrăjmaș.

Afară de victoria raportată de Ruși la Ardahan, despre care am vorbit ieri, ni-s'a firmă că ei ar fi avut un nou succes în Asia.

Armata rusească în luarea pozițiilor ei pe malul Dunării este așezată acum și în jurul orașului Tarnu-Măgurele; bateriile rusești sunt deja așezate la Flămânda, scheli și sat situat la câte-va chilometre mai în jos de Tarnu-Măgurele chiar pe țergul Dunărei.

Un vapor turcesc, plecat de la Nicopole trecând ieri pe la 2 ore după amiază în dreapta Flămândeii o baterie rusă a tras asupra-i opt lovituri, la cari vaporul a răspuns prin șase focuri, ale căror obuze au căzut toate în Dunăre.

Bombele rusești au lovit o roată a aceluși vapor și alta coșul lui, iar celelalte șase au căzut pe țergul turcesc.

Se crede că vaporul turcesc a încercat oare-care stricăciuni, de vreme ce a fost nevoit să se oprească mai bine de două ore în fața unui pichet turcesc. În urmă s'a strecurat la vale.

Armata rusă a luat măsuri pentru a așeza tunuri la gura Oitului spre a răspunde celor de peste Dunăre, cari au fost, se zice, inspectate de unii din comandantii armatei rusești deghisați.

(Oficial).

D-l K. Tankoff, precum credem, unul dintre membrii Comitetului Bulgar din București, ne trimete scrisoarea pe care o publicăm mai jos. De sine se înțelege însă, că nu noi luăm răspunderea pentru știrile, pe care le comunicăm după alte ziare și cu atât mai puțin pentru acele, care sunt în circulaținea. Publicăm dar scrisoarea numai drept rectificare bine-voitoare din partea d-lui Tancov și totmai pentru aceea regretăm, că ni se spune numai întru cât este aprocrif acel apel, și nu tot-dodată întru cât nu este.

București 8 Mai, 1877.

D-le redactor,

Bine-voiți a insera în numărul cel mai apropiat al ziarului d-voastră următoarea declaraținea:

În numărul 106 al ziarului „Timbul” vedem reproduc după ziarele din Viena un apel din partea „guvernului provisoriu bulgar” la București. În numele meu ca și al colegilor mei, al căror nume figurează între semnăturile acestui apel, l' declar apocrif întru cât privește constituținea noastră în „guvern bulgar provisoriu”. Un asemenea guvern nu există aci; ci va exista, cu ajutorul lui Dumnezeu, în patria noastră.

Apelul în chestiune, „ca emanând din partea guvernului bulgar provisoriu”, este productul imaginaținei surescitate a ver unui corespondent naiv, sau o mistificaținea reu-voitoare.

Aceasta spre restabilirea adevărului.

În numele colegilor s'ei, cu tot respectul.

C. Tancov.

LEGIUNEA BULGARA

Diua de 6 Mai va rămânea memorabilă în istoria Bulgariei. Această zi se va serba de azi înainte de poporul bulgar ca nă zi de serbătoare mare, ca ziua învierii Domnului nostru Isus Christos, căci această zi este ziua învierii poporului bulgar. Din această zi poporul bulgar începe a trăi, din această zi viața lui politică, care de 500 ani a fost usurpată de puterea brutală a barbarului asiatic, se reînnoiesc. De aceea dară noi consacram prima noastră coloană de astăzi de a vorbi numai pentru ceea ce s'a întâmplat în a-

ceastă zi, și care credem că va interesa foarte mult pe cititorii noștri.

Diua de 6 Mai este memorabilă și ea va rămânea în eternă memorie atât Bulgarilor Ploesceni în parte cât și poporul bulgar în genere, căci în această zi armata bulgară a primit primul steag de libertate, oferit de către Orașul Saratov poporului bulgar, prin propria mână a marelui Duce N. Nicolaevici, comandantele suprem al armatei ruse de Sud. Ceremonialul acestei serbări s'a petrecut precum urmează:

Ieri 6 Mai pe la orele 11 și jumătate în lagărul armatei bulgare la Bareasca lângă Teleajen se pregătise de a se face oă feștanie pentru săntirea primului steag bulgar oferit de orașul Saratov. Despre Ploescii venea oă trăsura cu doi oficeri Ruși, cari au venit drept la lagăr. Ei au adus cu sineși în două cutii steagul cu toate trebuințele lui.

Pe când preparativele se făceau au venit în fuga mare mai mulți cazaci Kaucașieni, cari au adus un ordin Generalului armatei bulgare Stolietov, care după ce l' a citit a zis că după ordinul M. Duce N. Nicolaevici ceremonialul se va face la ora 1 și jumătate.

În urma acestui ordin s'a dat repaus soldaților bulgari, care făcându-și pușcile piramidă s'au retras pe la corturile lor. Pe la orele 12 și jumătate cornul militaresc a dat semnalul, ca să vie soldații la locurile lor.

În mijlocul lagărului era pusă oă masă, asupra căreia era pus desfășurat steagul bulgar tricolor: roșu, alb și albastru-verde; pe mijlocul lui era oă cruce verde; în centrul crucii chipul Maicii Domnului, ear dedesubtul crucii chipul Sf. Apostoli Kiril și Metodiu. Vântul steagului care este făcut ca vântul spângei este de aur, ear în mijlocul lui este oă cruce de argint.

De vântul steagului atârnau trei pantlici tricolore. La pantlica cea roșie se ved lucrata cu aur aceste cuvinte:

Da voecresna t Bog i rastociastia vraziego!

(Să se scoale D-zeu și să se risipească vrășmașii lui).

La patlica cea albă cuvintele: Gorod Saratov Bolgarskomu norodu 1876.

(Orașul Saratov poporului bulgar, 1876).

Împrejurul mesei era un arhimandrit din Slivnea, un ieromonah din Tarnova și un diacon din Macedonia. Acești trei reprezentanți din câte-și trele provincie bulgare au făcut oă feștanie și au sfințit steagul bulgar.

Pe când toate erau gata pe la ora 1 și jum. a venit și Marele Duce cu trăsura lui (troica) cu 3 cai negri, și alte 5—6 trăsuri cu toată suita lui și corpul diplomatic. Un ura entusiastic a umplut aerul din partea armatei bulgare. Dupe aceasta ceremonialul s'a început, ear Ducele a luat steagul și cu mâna lui proprie a bătut câte-va cuie de argint spre a l' pironi, iar după aceasta a dat lui M. Duce N. Nicolaevici fiul, și pe urmă a urmat din toate gradele până chiar și din fie-care roată au fost chemați câte 3 soldați care au bătut câte un cuiu la steag. Într'aceștia figura și Dedo Tăco vioda și Hristo givasul M. Duce.

Dupe terminare, Marele Duce a ridicat steagul la umărul său în sus, și a chemat pe stegarul armatei bulgare, care luându-l s'a deparțat în fugă la locul său.

Atunci toți au înghesușiat și preoții au făcut rugăciuni către cer, iar după terminare, Marele Duce a pronunțat aceste cuvinte armatei bulgare:

„Frați Bulgari! Acesta este simbolul vostru, cu puterea căruia veți merge în Bulgaria, spre a scăpa pe frații voștri, cari gem sub jugul barbarilor Turci. Fiți vrednici de el!”

La aceste cuvinte armata bulgară ca dintr'oă gură au răspuns:

„Da jivaite Vaze Visocestvo!”

„Să trăiți în Voastră!” și

„Cu cea mai mare plăcere și bucurie ne vom sili a îndeplini acesta!”

Pe când se făcea Te-Deumul M. Duce ședea înaintea mesei. În dreapta M. Duce puțin în urmă era Com. gen. stab gen. Nepocofinsky, după el, gen. Stolietov. În urma, lor corpul diplomatic: D. D. Nelidoff, Histrovoff și Dascaloff cu tot personalul și în urma lor suita M. Duce. În stanga M. Duce era fiul său M. Duce N. Nicolaevici.

Dupe terminarea ceremonialului armata bulgară a defilat în fața M. Duce, care la fie-care roată zicea să trăiți, ear armata răspundea prin lungi urări și să trăiți.

Dupe defilare M. Duce a plecat spre Ploescii în mijlocul strigătelor frenetice și entusiastice de „Ura și să trăiți!”

(Vulturul).

DEPESI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI (Agenția Havas)

Viena, 22 Mai.

Ziarul „Presse” declară, că Austria nici odată nu a pretins ca Mica-România, adică partea din România ce se află pe malul drept al Oitului, să fie neutralizată. A exprimat numai față cu Serbia dorința de care va trebui să ție seamă.

Paris, 22 Mai.

O depeșă oficială din Constantinople pretinde că Vineri a trecut 5700 Ruși au atacat pe turci la Lachun-Kaleh și că turcii au fost învingători. Turcii zic că o companie de casaci a avut mari pierderi în această luptă, care se urmează și acum.

O altă depeșă din Constantinople comunică, că a avut loc o luptă între Ardahan și Kars, nu departe de Karadagh, dar nu spune, care a fost rezultatul ei.

SOCIETATEA CRUCEI ROȘIE DIN ROMANIA. COMITETU CENTRAL.

Incurajați de buna-voință cu care a fost primit apelul făcut de societatea Crucii Roșie la instituirea ei, ast-fel că, precum s'a putut vedea din darea de seamă publicată, a dat un ajutor la un număr de 632 răniți în războiul Sërbo-Turc; ne permitem și astăzi a face un nou apel la toate inimile generoase și a le ruga, ca să ne dea concursul lor pentru desvoltarea acestei instituții humanitare.

Listele de subscripțione se află depuse în București la Eforia Spitalului Civile, și în județe la toate prefecturile, primăriile urbane și redacțiunile ziarelor.

TABLOUL MILITAR

Reprezentând armata Română cu M. L. Domitorul și diferiți șefi de corpur, lucrat de d. Sătmari în colaboraținea cu d. căpitan Gherghe, a sosit Cromolithografiat din stăinătate.

D-ni abonați la acest tablou sunt rugați a trimite, pentru a-și lua numărul de esenplare de la d. căpitan Gherghe Strada Dionisie No. 63 în toate zilele de la 5—7 ore după amiază, presintând și chitanța ce au, plătind și restul pînă la suma de 3 franci, costul fi-cărui esenplur.

Să face cunoscut că s'au depus asemenea tablouri pe la principalii librari din capitală cu preț de 40 franci esenplarul.

D-nii din districte vor adresa cererile lor de-a-dreptul căpitanului Gherghe.

COURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DIVERSE
Bucuresci, 9 Maiu 1877.

VALOAREA	Cerute	Oferte	Practi Mest
Oblig. Rurale . 10% 1864		72 1/2	72
la sorti		96	
Impr. Oppenheim 8% 1866		70 1/2	70 1/2
Oblig. Domeniale 8% 1871		94	
egitela sorti		69 1/2	69
Credit fonic Rur. 7%		58	
Credit fonic Urban		68	
Impr. Mun. Cap. 80% 1875			
Pensii (300) dobanda fr. 10			
Actiile Căile fer. rom. 5% 1868			
prioritati 6% 1868			
Dacia C-ile de Assig.			
Act. (fr. 500) 8% 1871	200		
Romania C-ile de Assig.			
Act. (fr. 200) 8% 1875	40		
Mandate			
Impr. Municipale fr. 20			
Act. financiare Romane 8%			
Căile ferate Ottomane			
Act (fr. 400) 8%			
Renta Română			
CUPOANE			
Oblig. Rurale p. 23 Aprilie	92		
Domeniale esirate		95 1/2	
Fonciare rurale	98		
Comunale			
DEVISE			
Paris	100		
Mareille			
Bucarest			
Anvers			
Elveția			
Londra	25	25	
Londra domicili			
Amsterdam			
Viena	121 3/4	121 3/4	
Berlin			
Lipsca			
Escompt			
Lira Otoman			
Galben austr.			
Agio c. Argint.			

CURSUL VIENEI
20 Maiu (st. n.) 1877.

Metalice	58 10
Nationale	64 20
Renta in aur	69 80
Lose	107 75
Actiunile băncel	769 —
Crediturii	135 10
London	128 90
Obligațiuni rurale ungare	72 50
temeșvar	70 —
transilvane	63 75
Argint in mărfuri	113 —
Ducatul	6 12
Napoleonul	10 34
Marc 100	63 35

CURSUL DE BERLIN
20 Maiu (st. n.) 1877.

Actiunile căilor ferate române	11 60
Obligațiunile române 6%	49 40
Prioritățiile căilor fer. rom. 8%	43 70
Imprumutul Oppenheim	73 50
Napoleonul	16 27
Viena, termen scurt	— —
lung	— —

FRANZ GÜNTHER
à la VILLE DE BRUXELLES
Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Rusesc

Recomandă magazinul său asortat în tot-d'una foarte bine cu rufăria de bărbați și de dame, galere, manchete, batiste de lino, olandă și mătasă, ciorapi pentru bărbați și dame, flanele fine (erpe de sant) camioane, grogette, broderie dantele, cravate de bărbați și femei în cele mai noi forme și culori, umbrele de soare și de ploie etc. etc. Atrăgând tot de-o dată atențiunea onor. Clientele că din cauza crizei am redus foarte mult prețurile. 537-10.

OPERILE MUSICALE
imprintate in edițiunea noastră
THIEL & WEISS, TYPOGRAFI
Strada Lipscaui, palatul „Dacia“

	FR. C.
CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zizin, Valse pour pianoforte	2 —
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2 —
FLECHTENMCHER A., Muma lui Stefan, pentru o voce și piano	1 50
GEORGESCU TH., Două suspine, rom. pentru o voce și piano	1 40
Spune, rom. națională, pentru o voce și piano	1 40
KRATOCHWIL A. K., Hora, Viștea României pentru piano	1 40
MEDEK J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	4 —
MUSICESCO G., Rânduiala canonică pentru piano	5 —
SIERN L., op. 11. Der Wunsch (Dorința) für Singst. und Clavierb.	2 —
op. 11. Lebewohl (Adio Moldova) Singst. und Clavierb.	1 50
op. 4. Grande Etude pour pianoforte	1 50
op. 17. Hora. Marișora pentru pianoforte	1 20
op. 18. Durerea mi este mare, Valse bril. pentru piano	2 —
op. 19. Visuri Ce de cepii, Quadrille pentru piano	2 —
La Favorite, Schottisch pour piano	1 35
Itik-Polka pentru piano	1 —
op. 20. Apele de la Văcărești, Schottisch pour piano	1 50
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2 —

Tote aceste se vând cu rabat de 25 %.

O MORA TRANSPORTABILA pe roți, cu locomobilă și cele-lalte unelte, bună de aplicat pentru trebuințele oștirii este gata, și de vânzare la fabrica
C. SIEBRECHT

Bucuresci Calea Moșilor No. 116.
DOCTORUL I. FELIX
s'a mutat
IN STRADA CALONFIRESCU No. 3

HOTEL ARCHIDUC CHARLES
à VIENNE
Encouragé par notre long emploi comme Directeurs de cet hôtel du temps de Mr. Antoine Schneider, nous en sommes devenus les acquéreurs et, sollicitons la confiance de la haute Aristocratie et de Messieurs les voyageurs, confiance que nous aurons justifiée par des prix MODÉRÉS, une cuisine et une cave excellentes, comme aussi par nos soins attentifs pour Messieurs les voyageurs.
Propriétaires
CHARLES SPANNER
ancien directeur de l'hôtel Imperial à Vienne
BERNARD SCHMID
ancien directeur de l'hôtel Archiduc Charles pendant le temps de Mr. A. Schneider.

Anunțiu important.
In format mare
ESACTA HARTA
fie-cărui district în parte din tota România, cu statistica lor și cu numărul locuitorilor sătesci, arătat pe la fie-care comună, se află de vânzare cu prețul umai de 5 lei noi, la subsemnatul, calea Văcărești No. 151.
20% rabat. (557)
Locot.-Colonel D. Pappasoglu.

SOCIETATEA DE ASSIGURARE
AZIENDA ASSICURATRICE DIN TRIEST
FONDATA IN ANUL 1822.

Aducem la cunoștința onor. public, că societatea asigurăază contra daunelor provenite de incendiu la clădiri și obiecte miscă-ôtre; contra daunelor cauzate prin grindină, și contra daunelor cauzate mărfurilor transportate pe apă.

Asemena asigurădă dăstre pentru copii în tôte combinațiunile cerute, și asupra casurilor de mörte.

Informațiunile se dă la sub-scrisa agențiã generală și la agențiile ei de prin districte

Agent general pentru România
ADOLF WEINBERG
Colțul stradei și curtea vechie (hanu roșii).

DE MI DE DOAMNE RECUNOSCUTA
RAVISSANTE

Remediũ incomparabil și nevătmătorũ pentru înfrumusețarea pielii aprobat anterior de Dr. LEJOSSE Paris.
Depou principal și de espozitie la H. Schwarz, Budapest, Stadt, Marie Valeriegasse No. 9.

Prețũ: un flacon mare 8 fr., un flacon mic 5 fr.

Acest remediũ de purificațiune de pele recunoscutã în tötã lumea, produce in moment culorea cea mai tandra și sãnătosã, purificã și întineresce peleã, produce obrazul un colorit fraget, producând elasticitate și moliciune, depãrtãnd pentru tot-d'una pete, luntã, alunica, și reșetã de nas și obraz, încãt praful de orez seũ oricãit dres nu mai e de trebuințã. Depoul in Bucuresci la d-nu F. Bruss, farmacist a „Speranța“.

Vente de maisons de campagne.
Aux environs de Vienne, près d'une gare de chemin de fer, à proximité du Danube, il y a deux maisons de campagne à vendre, élégamment meublées, solidement installées pour des familles, situées au milieu d'un parc charmant. Prix très avantageux.
S'adresser à Mr. Brandseph, II arrond., Novaragasse No. 8, Vienne, Autriche. (538)

PATURI DE LAGAR
sistemul cel mai nou transformându-se într'un moment
IN FAUTEUIL SI SCAUN
cu prețurile cele mai moderate, se efectuează în timpul cel mai scurt.
Asemenea se găsesc și scaune de lagar foarte practice.
A se adresa la magazinul d-lor Philippe Haas & Fils, Grande Hotel du Boulevard, seũ la subsemnatul
H. HÖNICH
Tapițier și Decorateur
Podu Mogoșoie, 23.

PHARMACIA LA „SPERANTIA“
26, CALEA MOȘOȘOAI, 26.
DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.
Obiecte de Cauciuc și Articole de Toalete. — Asemenea se angajăzã a efectua ori-ce comãnde din ressortul medical.
BRUS.

C. SIEBRECHT
RECOMANDĂ
BATOAZI DE PORUMB
recunoscute de cea mai bună construcție
PIETRE DE MOARA
și
PLUGURI DE DIFERITE SYSTEME
CU PREȚURI SCĂDUȚE

BUCURESCI
CALEA MOȘOȘOAI
No. 116.
BUCURESCI
CALEA MOȘOȘOAI
No. 116.

MAGASINUL
SE AFLA IN CALEA MOGOSIOEI N° 20. VIS-A-VIS DE GRAND HOTEL DE BULEVARD CASA GRECEANU

Prima Societate in Viena pentru vânzarea de Olanda și Albituri in lichidatiune
aduce la cunoștința onor. ei comitenți că tôte filialele aflătore în România trebuie să fie desfăcute negreșit și irevocabil pêne la 31 Maiu st. n.

Acestã circumstanțã pe de o parte, și cursul estraordinar de mare al aurului, ne pun în disozițiune de a putea reduce încã cu mult prețurile deja foarte efitine, spre a da o probã fie-cãrãia de efitinãtatea la care pêne acuma n'a ajuns încã nimenea. O concurențã, vinã ea de ori-care parte, este dar ilusorie, cãci în Bucuresci n'a existat încã pêne acuma o desfãcere așa de adevãratã și seriosã.

Spre dovada mai mare a celor dișe de mai sus să se observe prețurile curente reduse și notate mai jos, și mai beneficiãm și la cumpãrãri de 50 franci 3% la cele de 100 franci 5% și la cele de 200 franci 10%.

Representantul Societãții fabricai de Olandã și Albituri.

Prețul curent dupe scãdãmẽntul de 45% cu prețul ficsat.

	fr. înainte	fr. acum
Batiste a 1/2 duzinã		
Batiste de copii a	fr. 1 45	fr. 1 —
„ Olandã de Rumburg	6 —	3 50
Batiste engleșeci, fine	10 —	5 50
„ engles. cu bord. col. tivite	4 25	2 25
Prosopã și Servete a 1/2 duzinã		
Prosopã de ațã curatã	fr. 8 50	fr. 4 50
„ damasc	13 —	7 —
Servete de masã	8 —	4 25
„ damasc	14 25	7 50
„ engles	17 —	9 —
Fete de mese a 1 bucatã		
Pentru 6 persoane albã de ațã	fr. 6 50	fr. 3 50
„ „ „ damasc	10 —	5 50
„ 12 „ „ „ „	20 —	10 50
„ 12 „ „ „ qual. I.	33 —	18 —
Pãndãrie		
36 de coții Pãndũ de casã	fr. 33 —	fr. 16 50
36 „ „ „ copii	40 —	22 —
45 „ „ Olandã de munte	55 —	30 —
50 „ „ Silesia	60 —	33 —
58 „ „ Pãndũ de Olandã	90 —	50 —
60 „ „ „ Belgia	110 —	60 —
60 „ „ „ Rumb.	170 —	90 —
1/2 Bucatã p. 7 cercãfãri 3 coții lut	72 —	41 —
1/2 „ „ „ de Rumb.	90 —	50 —
Rufe de Dame		
Cãmașe de Șifon cu șnur	fr. 5 50	fr. 3 —
„ „ „ broderie	6 25	3 50
„ „ „ Entredeux	8 —	4 50

Callãtiile mai bune se gãsesc asemenea cu prețurile cele mai convenabile.

Din cauza sezonului înaintat se vind cu Prețul și mai redus: Pique, Salturi, flanele, ciorapi de ațã, plapãme, Albituri pentru dame de pique, și mai ales de remurcat Batiste fine cu broderii, Garnituri pentru dame, Cravate pentru cavaleri și dame, Batiste-Claire și batiste cu dantele, și în fine cãte-va sute cupons din remãșitele de Olandã cu 50% rabat.

Rãfurile și tôte uneltelã aflătore acuma în magazin, sunt efitin de vândãre.

Magasinul se aflã Calea Mogoșoiei No. 20, vis-à-vis de Grand Hotel du Boulevard, casa Greceanu.

NUMAI MARELE MAGASIN DE HAINE CONFECTIONATE PENTRU CAVALERI
în Palatul „Dacia“ (colțul Mogoșoiei și Lipscaui) sub firma
F R A T H I K O C H
SERVICIO PROMPT. ESTE IN TOT-D'A-UNA BINE ASSORTAT. PREȚIURI MODERATE.

Tipografa Thiel & Weiss, Palatul „Dacia“.